

Skjut mej med din lyckopil

Ulf Lundell

Hon kom gående nerför gatan
En perfekt trettiåttå
Hon hade svart klänning
Svart hår
Och natten runtom henne
Var fylld av hägg och syrén
Mitt i november var hon ett andetag
Av nordisk vår
Jag kunde ha gått åt sidan
Jag kunde ha läst min läxa igen
Jag kunde ha tagit mej för pannan
Som andra män
Men hon bar på Bhagavad Gita
Hon bar på en sorg
Som om hon sett för mycket
Under för få år
Hon var lämnad kvar
Bland sina sista dar.

Hon sa:
Skjut mej med din lyckopil
Ta mej med i din vilsna bil
Kör vart du vill
Åt öst eller väst
Ta den väg som håller bäst
Skjut mej med din lyckopil
Kör mej till Kairo
Eller Rouget de Lisle
Ta mej bort från den här stan i natt
Ta mej med och
Fyll mitt liv med skratt.

Hon sa: Änglarna
Har varit med mej
Ifrån Fuji till Minneapolis
Dom har stått mej bi
På Manhattan och i Rom
Nu är jag hemma här igen
Med min ande och poesi
Jag är en fri kvinna
Det är min rikedom

Plötsligt brann en blixtnö
Från en gammal Polaroid
Och hon höll fram en bild
Och sa: det här är du
Du är vacker, du är man
I dina ögon ylar en varg
Kom och gå över gränsen
In till min egendom
Oh jag var lämnad kvar
Som i mina första dar

Hon sa:
Skjut mej med din lyckopil
Ta mej med i din vilsna bil
Kör vart du vill

Åt öst eller väst
Ta den väg som håller bäst
Skjut mej med din lyckopil
Kör mej till Kairo
Eller Rouget de Lisle
Ta mej bort från den här stan i natt
Ta mej med och
Fyll mitt liv med skratt.

Nere i city klappar bankerna ihop
Ingen pratar längre
Bara skrik och rop
Och dom unga dom sätter allt på ett kort
Dom vill ha allt
Och dom vill ha det fort.

Hon sa:
Skjut mej med din lyckopil
Ta mej med i din vilsna bil
Kör vart du vill
Åt öst eller väst
Ta den väg som håller bäst
Skjut mej med din lyckopil